

JÉZUS EGY NAPJA

2015. december 6.

– Sandersné dr. Kovács Erzsébet tanításának élőben elhangzott szövege belső használatra –

A múlt heti tanításban a gyógyító Jézus igei alapjait vettük. Jézus, mint Gyógyító. Ő az, aki meggyógyít minket. Nagyon sok gyógyítás folyik, a szolgálatunk talán arról híres, hogy olyan keresztények vagyunk, hogy hiszünk a gyógyulásban.

Hiszünk és hirdetjük a gyógyulást, imádkozunk a betegekért, ezért nagyon sok gyógyulás van, mert igei alapon tesszük ezt. Hiszünk benne, és az imáinkat Isten megválaszolja, sőt ad egy felkenetést erre, hogy a betegekért imádkozzunk.

Hétről hétre, ahogy járjuk az ország gyülekezeteit, és új gyülekezeteket is kezdünk, nagyon sok bizonyossággal ajándékoz meg minket maga az Úr Jézus Krisztus, mert a neve felmagasztaltatik. Ezeket összegyűjtögetve a Youtube-on, és a weboldalunkon lehet megtekinteni, ami az újaknak kiváló bátorítást ad.

Tegnap is volt egy nagyon különleges gyógyító kenet, az imasorban és az imaórákban már észlelhető volt, pl. a fogínyben, foggyökerekben. Ilyen csodákat, azt hiszem, mindenki elfogad, amikor nem kell a fogorvosi székbe beülni, hanem az Úr elvégzi. Mert Ő hatalmas erre, és az Ő szeretetéből teszi, nagyon különleges helyeken is.

Ma a bokában lesz csoda, olyan csoda, amire lehet, hogy nem is számított az illető. De ott elmúlnak fájdalmak, és helyrekerül ott egy bokaízület, megújul, és ez nagy kegyelme Istennek. A vesében is van gyógyító kenet. Vese fog megújulni.

Isten új szerveket is tud leküldeni a mennyből, ha arra van szükség, és ha van rá hitünk, hogy elvegyük. Tehát *Ő a gyógyító*, és ezt tudni kell, hogy ezek a hatalmas munkái Istennek *nem emberkéz által* lesznek. Soha nem ember magasztaltatik, és nem az ember neve, nem az, aki imádkozott érted.

Dicsőség Istennek, vannak felkent evangélistáink, járják az országot. Hatalmas dolgokat cselekszik az Úr a kezeik rátevése, meg a prédikálások által. Mindig kell tudni, hogy egyre kell *tekinteni*, az Úr Jézus Krisztusra. *Ő cselekszi* ezeket. Ha ezt szem előtt tartjuk, soha nem kerülünk bajba. Nem kerülünk arra a helyre, hogy esetleg magunkat feljebb emelnénk, mint kellene.

Végtelen *alázatban* hirdetjük az Igét, és megengedjük, hogy *Ő* menjen elől. Ha *Ő* megy elől, akkor mindig minden *utunk* dicsőséges lesz, és *Ő* nyitja meg az ajtókat az Evangéliumra. Az ércajtókat összetöri, leüti a vaszárakat, és hatalmas dolgokat cselekszik, ha *Ő* megy elől. Ezt meg kell tanulni, hogy *ne a mi* vasakaratumk menjen elől.

Sokszor annyira akarunk valamit, és annyira nekiveselkedünk, és úgy szeretnénk, ha már megtörténne az a dolog, de a magunk erejéből nem vagyunk képesek. Ahogy Kenneth Hagin

mondta: egy legyet se képes meggyógyítani. Írta a könyvében, hogy egy legyet nem vagyunk képesek meggyógyítani, bármennyire szeretnénk bármit.

A magunk erejéből ezekre képtelenek vagyunk, mert Isten ezt a saját hatalmába helyezte, de megígérte, hogy a szent erejét kiönti az Ő edényeibe. Az *erő* akkor tud kiömleni, ha alázatban meghajtjuk magunkat Isten előtt.

Ez nagyon fontos, hogy alázatban maradjunk, és Istennek adjuk *mindig a dicsőséget*. Mert, ahogy *meghajtjuk* magunkat Isten előtt, a szent edényünkben ki tud *áradni* ez az erő, ami Isten ékessége. *Ő végzi* ezt a munkát. Ezt tudni kell, és nagyon nagy hálákkal áldozunk ezért neki.

Ma is erről a nagyon fontos alapterületről szeretnék szólni, hogy Jézus Krisztus a Gyógyító. Mert úgy látom, hogy nagyon sokszor kerülnek a drága testvérek egészségügyi megpróbáltatásokba. Szervi gondok, keringés, csontok, vírusok támadják meg a testüket.

Rengeteg módon jelentkezik egy betegség, de tudnunk kell, hogy bármilyen formában vagyunk így megkísértve, Jézus Krisztushoz kell *fordulnunk*, és tőle tudjuk *elvenni* azt, amit keresünk, mert *Ő a Gyógyító*. Jézus Krisztus a Gyógyító! Ezt, mint alapigazságot kell nagyon mélyen beépíteni a szívünkbe.

Most például, amikor erről fogok prédikálni, sokkal több lesz a gyógyító ajándék, mint általában szokott lenni. Most a könyökben hozott egy nagyon kivételesen erős munkát az Úr Jézus. Miközben *hallgatjuk* majd Isten Igéjét, fel fog *erősödni* az Ő gyógyító örömteljes lendülete. Az Úr a *gyógyító jókedvébe* kerül, miközben erről beszélünk.

Ahogy szokták mondani a nagyok, akiket hallgatok, hogy mindig, amiről prédikálunk, abban a *témakörben* a Szent Szellem a *segítségünkre siet*, és bizonyosságot tesz arról. Ha mi arról kezdünk prédikálni, hogy Jézus Krisztus a Gyógyító, és az Ő sebeiben van a gyógyulásunk, sokkal *több gyógyulást* fogtok tudni elvenni, mintha esetleg arról beszéltem volna, hogy *Ő a gazdagságunk forrása is*, mert a szívetekben ez a *hit fölkel*.

Isten országában minden *hit által* van. Minden. *Ő elvégezte* a kegyelméből. Kegyelemből tartattatok meg, és hit által van ez az üdvösség. Elvenni hit által tudjuk. A hitünk akkor *ébred* fel, hogyha elkezdjük *hallgatni* az Igét, és a szívünk elkezd rezonálni arra, hogy ez így igaz. A Szent Szellem jön, és bizonyosságot tesz róla.

Halljuk az Igét, és a szívünkben felébred ez a hit, ami amúgy nyugvó állapotban mindenkinek ott van a szívében. Mert a hitnek egy *mértékét* megkapjuk az újjászületésnél egy mag formájában. Ha ezt a hitet *gondozzuk*, tápláljuk és ápolgatjuk, és hallgatunk így tanításokat erről, hogy *Ő a gyógyító*, és *Ő ezt elvégezte*, és ez megvan nekünk jog szerint – ám elkezdünk rácsodálkozni, hogy miért nem járunk akkor benne –, akkor a hitünket egy kicsit fel kell *buzdítani*.

Ezek a tanítások azt fogják szolgálni, hogy ráébredjünk arra, hogy *Ő a Gyógyító*. Hogy nyugodtan fordulhatunk Hozzá, és tekinthetjük a keresztet, ahol ez el lett végezve, és el tudjuk venni, megtanuljuk elvenni azokat a kegyelmeket, amiket *Ő már elkészített* nekünk.

Ez a legszebb benne, hogy mindez el lett *végezve* kétezer évvel ezelőtt a kereszten, és nekünk csak el kell tudni *venni*, fel kell tudnunk öltetni, meg kell tanulni *járni* benne. Ez az a tudomány, amit minden kereszténynek meg kell *tanulni* ahhoz, hogy azokban az *áldásokban* járhasson.

Sokan gondolják [tévesen], hogy Isten tartja vissza tőlünk az áldásokat. Ha ilyet akart volna tenni, akkor csak annyit kellett volna tennie, hogy nem küldi el Jézust a földre meg-

születni és meghalni. Minden áldást vissza tudott volna tartani tőlünk. Ugyanis így lettek az áldásaink, mert elküldte az Úr Jézus Krisztust.

Jézus Krisztus elszenvedte azokat a szörnyűségeket, amibe az ördög téged bele akar kergetni esetleg, ezért mondhatod, hogy te ezeket *nem fogadod el*, mert valaki elszenvedte érted. Visszautasíthatjuk, és ahogy ellenállunk az ördögnek, úgy fut meg tőlünk. Ezt a Szentírás írja. Ezért merem bátran állítani.

JAKAB 4,7.

7. Vessétek hát alá magatokat az Istennek; álljatok ellen az ördögnek, és elfut előletek.

Nincs választása. El kell távoznia. Így van megírva. Kikiálthatod, hogy te szabad vagy tőle. Klasszikus igehelyre megyünk, az Ésaías könyvébe a próféciákra, ahol megpróbálták a Messiásról, hogy miket kell elszenvednie, hogy Ő lehessen a Krisztus, a Felkent, aki beteljesíti Isten minden akaratát.

ÉSAIÁS 53,4. 10. 5.

4. Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostromoztatik, verettetik és kínoztatik Istentől.

Sokan, amikor olvassák, akkor elbizonytalanodnak abban, hogy akkor nem Istentől volt ez, amit Ő elszenvedett? Hiszen azt írja, hogy azt *hittük*, hogy Istentől volt az Ő ostromoztatása, és Istentől volt ez a megverettetése, kínoztatása.

Akkor itt az ember elbizonytalanodik, hogy végül is nem Isten cselekedte ezeket vele? Teljes mértékben Isten cselekedte vele, mert írja a 10-es vers, hogy az *Úr akarata* volt, hogy betegség törje össze.

10. És az Úr akarata volt, hogy betegség törje össze; hogyha önlelkét a bűnért áldozatul adja, magát lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata végbemegy az Ő keze által.

Ezt sokan nem látják talán, akik elsőre olvassák. Én is így voltam vele, hogy Isten akaratából lettek ezek rajta, de nem az Ő bűneiért. Nem az Ő gonoszságaiért. Nem Ő érdekelte volna meg azokat a büntetéseket, hanem mi magunk. Itt van a nagy világosság:

5. És Ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békeségünknek büntetése rajta van, és az Ő sebeivel gyógyulánk meg.

A mi *bűneink terhe* volt rajta, és ezért járhatott neki az a büntetés, az ostromozás, az a korbácsolás, az a megverettetés. Így szeretem olvasni az 5-ös verset, kihangsúlyozva avval kezdjük, hogy mi bűnösök voltunk. A *mi bűneinkért* Ő megsebesítettett. Mondhatnánk, hogy Isten részéről igazságtalanság volt, hogy az ártatlant megbünteti azért, mert én elkövettem azokat a bűnöket. Valaki *más szenvedjen?* Pontosan ez történt.

Azon a kereszten neked és nekem kellett volna szenvedni. Mert a *te bűneid* és az én bűneim voltak ott a kereszten, csak egy *másik test* hordozta el. Azért te szabad vagy. A mi bűneink voltak ott, a mi *bűneinkért* sebesített meg, és a mi vétkeinkért rontatott meg. Folytatja itt az Írás, hogy megrontatott a mi vétkeinkért. Szeretem kihangsúlyozni, hogy a *mi vétkeinkért* rontatott meg.

Mondd velem: *Az én vétkeimért rontatott meg!* A te vétkeid ott voltak a kereszten, mikor Ő azt elszenvedte. Békeségünk *büntetése* rajta van. Ez a mi békeségünk, hogy mi békeségben

járhassunk, élhessünk, hogy a mindenféle zaklatás ellenére, a háborgó tenger ellenére vízen tudjunk járni, *békességben* tudjunk járni.

Mintha azok a dolgok nem léteznének, mert Jézus Krisztus meghozta számunkra ezt a váltságot, és megoldást. Ez nekünk jár, mert Jézus elszenvedte. Ez egy *kiváltó munka* volt. Minket kiváltott Jézus abból, hogy mi szenvedjük azokat. Kiváltott minket, hogy mi fizessük meg a mi bűneink árát.

Valóban Isten ostromozta, Tőle volt a megverettetése, a kínoztatása, de Jézus nem a saját gonoszságáért szenvedett, mert Ő bűn nélküli volt. Ő ártatlan bárány volt, Ő szent és tiszta, és szeplőtelen bárányként jött a földre, mint Isten báránya. Egy *helyettesítő áldozat* volt, és Isten odaszegezte Őt a keresztre, hogy mindazt elszenvedje.

Az Ő sebeivel gyógyulánk meg. Hozzáteszi Ésaías sok ezer évvel azelőtt, mint ahogy megtörtént volna, múlt időben szólja, hogy ez a *szenvedés*, ami ott a kereszten történt, hozta a mi *gyógyulásunkat*. Azt hozta, hogy mi az Ő sebeivel, amiket Ő ott elszenvedett, a mi bűneink rászögezve, a mi erőtlenségeink, a mi vétkeink, a mi engedetlenségeink, a mi összes helytelen cselekedetünk, tévedésünk, akár szándékos és kevésbé szándékos, és végtelen tévedéseink, minden oda lett *szegezve* arra a keresztre, és Ő ott azt elszenvedte.

Ez volt a *megváltásnak* a csodálatos *terve*, amit Isten kidolgozott már akkor, amikor Ádám elesett, és elveszett. Isten akkor ezt a tervet kidolgozta, hogy kell egy megváltót adnia az embernek. Örökre nem veszíthette el az embert. Arra teremtette, hogy a szíve *viszonszeresse* Istent.

Az ember egy nagyon *kiváltságos helyen* jelent meg Isten teremtésében. Az angyalok is csodálkoztak, hogy kicsoda az ember? Amikor megjelent a teremtésben, kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál. Ott az a szó, hogy *Istennél* azt jelenti, hogy csak egész kicsivel lett kisebbre teremtve, mint az Isten. Nagyon nagyfokú szabadsággal rendelkezett, de elbukott.

Isten nem hagyhatta ezt. Istennek terve volt rá, hogy *viszasszerzi* az embert, hogy helyreállítás történjen. Isten a *helyreállítás Istene* minden tekintetben az életünkben. Helyreállítás történt. Hatalmas megváltás volt ez, és a drága Úr Jézus Krisztusunk ezt elvégezte a kereszten.

Ha gyógyulást keresünk, ha testünket megtámadták olyan tünetek, amiben az orvostudomány esetleg azt mondja, hogy nincs segítség, akkor tudd, hogy a természetfeletti birodalomban *van segítség*. A Jézus Krisztusnál van segítség! Csodák sorozata történik nap mint nap, kétezer éve, ahol csak hisznek benne.

Eltávolítja az akadályokat, és megcselekszi ezeknek a valóságát. *Csodákban* járhatunk, élhetünk, nap mint nap tapasztalhatjuk az Ő *szeretetét* ebben. Ő ezt megcselekedte. Jézus a Gyógyító, ezt bátran kijelenthetjük, ha ilyen helyzetekkel találkozunk a saját életünkben, és mások életében. Ő a Gyógyító, és erre adta az Ő Igéjét, hogy ezt el tudjuk venni, mert ha az Ige nem írta volna le, soha nem tudnánk róla.

Erre írja a Zsoltáros, hogy *kibocsátotta* az Ő Igéjét, és *meggyógyította* őket. Az Ige nélkül nem fogjuk tudni *elvenni* ezt a gyógyulást, bár [jogilag] a miénk. Az Igét el kell tudnunk venni, magunkhoz kell tudni venni. Az Ige *élő és ható*, így hatol be az életünkbe, és cselekszi meg azt, amire Isten elküldte. Meg fogja gyógyítani a testedet. Mert életük ezek azoknak, akik azt megnyerik, mondja.

PÉLDABESZÉDEK 4,20–22.

20. Fiam, az én szavaimra figyelmezz, az én beszédeimre hajtsd füledet.

21. Ne távozzanak el a te szemeidtől, tartsd meg ezeket a te szívedben.

22. Mert életük ezek azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek egészség.

Aki megnyeri. Meg kell tanulni *úgy befogadni* az Igét, hogy az a miénk legyen! Ez megvan nekem! Amikor azt *megnyertük*, akkor az a miénk, akkor *életet hoz* nekünk. Életet hoz azoknak, akik megnyerik, és egész testüknek gyógyulást hoz.

Az Ige az a *folyam*, ami végzi ezt a gyönyörű munkát, hogy *meggyógyítja* a testünket. Mert el van végezve, mert Jézus elszenvedte. Naponta ki lehet *jelenteni*, ha egy helyzettel szembesülsz, hogy a kereszthalál az én életemben *nem volt hiábavaló*, mert én abban járok, amit Jézus ott nekem megszerzett!

Bátran ki kell jelenteni ezt! Ez a *hitnek* a munkája, a szava. Ki kell jelenteni ezt: a teljes testünknek *egészség!* Egészséget hoz számadra az Ige. Garantált egy keresztény számára, hogy nem kell betegségekben járni. *Az Ige garantálja* ezt a számunkra.

Amikor a páska éjszaka volt, leölték a bárányt, családonként egy bárányt, akkor megjelölték a vérrel az ajtófélfákat és a szemöldökfát. Másnap, ahogy kivonultak az egyiptomi fogságukból, azt írja, hogy kihozta őket ezüsttel és arannyal, s nem volt köztük egy beteg sem.

ZSOLTÁROK 105,37.

37. És kihozá őket ezüsttel és arannyal, és nemzetségeikben nem volt egy beteg sem.

Képzeljétek el, egy egész nép. Ott a rabszolgasorban biztos, hogy volt olyan, akinek csontproblémái voltak, mozgásszervi problémái, meg az öregek, amikor már nem láttak, meg volt, aki esetleg nem jól hallott, meg a kicsik között is, akik esetleg rendellenességgel születtek. Minden van egy nép között. Mindenféle bajt lehet találni, ha körbenézel.

És amikor ez a *páska* éjszaka megtörtént, másnap úgy tudtak *kivonulni*, hogy *gazdagság* volt náluk, az ellenségnek az ezüstje és aranya náluk volt, és *egészségben*, úgyhogy nem volt köztük egy beteg sem. Ez az áldozati *bárány vére*, mint váltság cselekszi az életünkben.

Mennyivel *inkább igaz* ez nekünk, akik a drága Bárányt, a szeplőtelen Bárányt fogadtuk el engesztelő áldozatul az életünkben. Kiontatott az a vér értünk. Most hivatkoztunk rá az úrvacsoránál. Magunkhoz vettük a kenyeret és a bort, kijelentvén, ez a kereszthalál értünk volt, és ezért tudunk ennek a váltságában élni. A mi gyülekezetünkben nincs egy beteg sem, ki lehet jelenteni, mert kiolvastuk a Bibliából.

Kihozott minket ezüsttel és arannyal, és a Krisztus Szeretete Egyházban nincs egy beteg sem! – az Ige tükrében. Ez Istennek az *álma*, amit valóra szeretne váltani velünk. Mennyivel *jobb szövetséget* adott nekünk? Mennyivel kiválóbb szövetségünk van, mint az Ószövetség? Nekünk örökkévaló Főpapunk van.

Az Ószövetségben a főpapok, egyik a másikat *váltotta*, mert halandóak voltak. Nekünk egy *örökkévaló* Főpap adatott, aki hűséges és könyörög érettünk. Ezeket szem előtt tartva, bátran mondhatjuk, hogy mi is tudunk benne járni. Sőt, Istent megdicsőíti, ha járunk benne, és megtanuljuk elvenni ezeket. Mert hit által minden lehetséges, és mi hiszünk benne.

Ezért, ha akadályoztatások vannak egy gyógyulás útján, akkor meg kell tanulnunk azokat az akadályokat *elparancsolni* a gyógyulás útjából, mert nekünk *jár* ez a gyógyulás, nekünk jár ez a felépülés, nekünk jár ez a teljesség. Ki van *fizetve* az ár érte. Teljes ár lett kifizetve érte.

Megcsúfoltatik Isten megváltó munkája, ha nem járunk benne. Igenis elveszünk, és a Jézus Krisztusra *rátékintünk*, mint Gyógyítóra, mert a feltámadását követően, megdicsőült testben, a mennyben az Atya jobbján, mint Főpapunk könyörög érettünk, hogy ebben a teljességben

járhassunk. Ő a közbenjárónk. Isten és ember között *egy közbenjáró* van, tisztázzuk, és az Jézus Krisztus. Ő ezért könyörög, hogy ennek a teljességében járhassunk.

Már amikor a földön járt, bemutatta – miután a Szent Szellem felkenetése rákerült –, hogy Ő a Gyógyító. Lépten-nyomon *gyógyította* a betegeket, a nyomorultakat, a csonka-bonkákat. Oly sok gyógyítása van a Bibliában, hogy azt írja a János evangélium, hogyha valamennyit meg akarnánk írni ebben a Könyvben, akkor a világ összes könyvébe nem férne bele. A világ összes könyve nem lenne arra képes összefoglalni és tartalmazni, amit Jézus cselekedett.

Azok a részek, amik a Bibliában olvashatók, azok csak egy bepillantás abba a hatalmas munkába, amit Jézus elvégzett. Azokat emeli ki a Szent Szellem, amelyeket úgymond figyelemre méltónak tartott, hogy külön időzzünk vele. Mert amikor Jézus tömegeket gyógyított, akkor azt hogyan lehetne felsorolni, hogy kit hogyan gyógyított? Lehetetlenség.

De mégis tizenkilenc esetben le van írva pontosan, részleteiben a gyógyulás, azért, hogy mi tanuljunk belőle. Mindegyik valamiben különbözik a másiktól, és mindegyikből jön valami *világosság*, amit ha meglátunk, akkor *közelebb* kerültünk a mi gyógyulásunkhoz, ha azt *keressük*. Érdemes ezeket tanulmányozni. Közelebb kerülünk Jézushoz és közelebb kerülünk a *gyógyulásunkhoz*, ha még nem vettük el, ha még nem járunk benne.

Soha *ne kárhoztassuk* ilyenkor a hitünket! Ne mondjuk azt, hogy azért nincs meg nekem, mert nincs elég hitem! Ne szóld le Isten munkáját! Ne kárhoztasd a saját hitedet! A te Uradnak állsz, vagy buksz, így írja? Nem? A te Uradnak állsz, Jézusnak áll meg a te hited, Őtöle van.

Az *akadályoknak* parancsolj, hogy *távozzanak* el, de a hited az magasztos, és fenséges, és ékes, mert Istentől született! Az természetfeletti. A *hitedet*, ha munkába hozod, az *mindenre képes*. E világot legyőzte a mi hitünk. Így írja? Hogyan szól? Az a győzedelem, ami legyőzte ezt a világot, az a mi hitünk.

Ez a hit *bennünk* van. Ez Isten *kincse* itt a földön, amivel tud munkálkodni. Ezt a hitet *munkára* lehet fogni. Soha ne mondd azt, hogy nincs elég hitem, mert az nem igaz! Ezt akarja az ördög hallani, és neki ne kedvezzél! Ne legyél az ő munkatársa! Ez a hit egy kincs az életünkben. Mondd: *Az én hitem mindenre elegendő, mert Istentől született! Az én hitem mindenre elegendő, mert Istentől született. Az én hitem legyőzte a világot!*

Dicsekedjél a hiteddel, mert Istentől van! Nem magunkkal dicsekszünk ilyenkor, a Jézus *Krisztusban dicsekszünk*, mert egyszer rájövünk arra, hogy milyen csodálatosan és egyszerűen tud működni a gyermeki hozzáállással való hit, akkor örömujjongásokban fogunk tudni élni életünk minden napján. Könnyedén fogjuk tudni elvenni, ami már úgylis a miénk.

Erről szól. Mert Isten megszerezte, mi pedig elveszük, és benne járunk. Ő odaadta kegyelmeiből, mi pedig hit által járunk benne. Hit által vannak ezek. Jézus Krisztusnak a gyógyításait, azt a nagyon gazdag cselekménysort, amit a három és fél év alatt a földön járva beteljesített, hiszem, hogy a mennyben majd visszanezhetjük. Mert ott minden meg van örökítve.

Most azonban azzal kell élnünk, amit a Biblia rögzít nekünk. Ha valaki ott szeretne utána-járni, hogy Jézus a második évben milyen csodákat tett, amíg felkenetése volt, biztos, hogy lesz rá lehetősége, hogy ebben gyönyörködjön, mert ezek mind gyönyörűségesek. Isten kegyelmei jelennek meg általa.

Most csak avval tudunk időzni, ami a négy Evangéliumban meg van írva nekünk, de ez bőségesen elegendő arra, hogy bebizonyítsuk, hogy Jézus Krisztus a Gyógyító, és hogy Ő *ma is gyógyít*. Hogy Ő a Gyógyító. Nyugodtan kiállhatunk ez mellett, hogy Jézus Krisztus a Gyógyító, és Ő ma is gyógyít, mert Jézus Krisztus tegnap, ma és *mindörökké* ugyanaz.

Miközben ezt halljuk, balzsamozódik a lelkünk. *Fölébred a hitünk*, megbátorodik belül az a bizonyosság, amit adott nekünk a Jézus, hogy ez az igaz. Egyikünk sem volt ott a keresztnél, amikor Jézus ezt elvégezte értünk. Mégis *megtéveszthetetlen* bizonyossággal tudjuk, hogy azokat elszenvedte, hogy az Ő vére értünk kifolyt, hogy a lelkét kilehelte, hogy azt kikiáltotta, bevégeztetett. Elvégeztetett! Ez nekünk megvan!

Engedelmességben tette, tudjuk, ez belső bizonyosság által van a Szent Szellem által, hogy senki minket meg nem téveszthet ebben. Amikor a tünetekkel kell szemben állnunk, akkor azokkal a *hit harcait* folytatjuk. De belül tudjuk, hogy mi az igazság.

Amit látunk kívül, nem az az igazság, azok tények, azok tényállások lehetnek. Azt mondja az orvos, hogy ezek a tények. Akkor mi felvesszük a hit harcát. A hitnek a *szép harcait* harcoljuk, ha szükséges, és nem adjuk fel. A hitnek a harca azért szép harc, mert a *győzelem* meg van írva előre.

Jézus legyőzte az ellenséget, azt az ellenséget, aki a tüneteket próbálja gerjeszteni. Neked tudnod kell, hogy a *győzelem garantált* a számodra, ha a szeretet Istenének, a *szerelem* parancsolatában a kötelező részedet elvégzed. Mindenkinék megbocsátasz. Részek vannak, amik a *mi* részünk, a többi az *Úr* csodálatos kegyelméből zajlik. A gyógyulás tehát a miénk.

Szeretném a Máté evangélium szerint Jézusnak egy napját végig követni. Ugyanis lenyűgöző, amit a Máté evangéliumban az 5–8. fejezetben leír – ha képes befogni az értelmünk –, az egy nap alatt történt, egy nap alatt zajlott le!

Szinte hihetetlen, ahogy az ember olvassa az Igét, és olvassa és olvassa, és akkor gondolja, hogy bizony sok idő eltelt, míg Jézus fölment a hegyre, és elmondta a hegyi beszédét, aztán lejött, és gondoljuk, hogy másnap lett, mire tanított a Miatyánkról.

De nem, mert a 6. fejezetben, ahogy a Miatyánkról tanított, még mindig ugyanazon a hegyen van, mindig ugyanazon a délelőttön. A hegyi beszéd után folytatja tovább a bölcsességeit, és tanítja a körülötte levő sokaságot.

Amikor felment a hegyre, kezdődik a Máté 5-ben, Jézus mondja a hegyi beszédét, elmondja azokat a bölcsességeket, kik a boldogok, és elkezdünk rajta elmélyedni, és aztán elmondja tovább a bölcsességeit, hogy szeressétek az ellenségeiteket. Majd jön a 6. fejezet. Taníts minket imádkozni. Még mindig a hegyen van, és a hegyi beszéd folytatásaként zajlik ugyanaz az egy nap.

Eljön a 7. fejezet, még mindig Jézusnak ugyanaz a délelőttje folyik fönt a hegyen. Nem telt el újabb nap, mert egy újabb fejezetbe kerültünk. Az érdekessége, hogy így jutunk el a 8. fejezetbe, amikor a Szent Szellem a figyelmünket elkezd arra terelni, hogy Jézus a példabeszédei, és a bölcsességei után elkezd gyógyítani. Egész 8. fejezet még mindig ugyanaz az egy nap, mert Jézus lejött a hegyről, és folytatta. A 8. fejezet így folytatja.

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

1. Mikor lejött a hegyről, nagy sokaság követé Őt.

2. És ímé, eljövén egy bélpoklos, leborult előtte, mondván: Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.

Az a bélpoklos nem mehetett bele a tömegbe, mert leprás lévén meg volt az ószövetségi törvényben, hogy 50 méter távolságot kellett tartani, és onnan kellett kiáltaniuk, hogy tisztátalan vagyok. Senki nem mehetett a közelükbe, hogy el ne fertőződjön. Ez az ember a hegynek a túloldalán volt, nem ott, ahol a tömeg hallgatta a prédikációt, és Jézusnak gondja volt arra, hogy mégis arra menjen le, ahol ez a bélpoklos volt.

Itt látjuk, hogy Istennek az a kegyelme, amikor *váratlanul meglátogat* minket, akkor nem is számítunk rá, hogy aznap megjelenik az életünkben valamilyen formában. Mégis *ott jön* le a hegynek azon az oldalán, ahol nekünk a *szükségünk* van.

Rátalált erre a bélpoklosra. Nem mehetett hozzá senki közel, Jézus volt azonban az egyetlen, aki tudott neki segíteni, és Isten kegyelméből odarendelte. Azt mondta a bélpoklos Jézusnak – mert hallotta a csodákat, hallotta a hegyi beszédet, ott volt a hegy másik oldalán –, hogy Uram, *hogya akarod*, megtisztíthatsz engem.

Tudta, hogy az Úrnak ez *hatalmában* áll. A kérdés a szívén az volt, hogy akarod-e, Uram, hogy megtisztuljak? Nagyon sokszor ez probléma a gyógyulásunk útján: Uram, vajon akarod-e, hogy én ebből az igából kikerüljek?

Sok keresztényt másként tanítanak, arra tanítják, hogy a betegséget Istennek a dicsőségére hordja a testén. Sok tanítás van, ami *megtévesztheti* az embert, ha ilyet hallott, és akkor ütközik egy betegségbe. Ezek akadályozni fogják a gyógyulást. Így volt ez a bélpoklossal is.

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

3. És kinyújtván kezét, megillette őt Jézus, mondván: Akarom, tisztulj meg. És azonnal eltisztult annak poklossága.

Vagyis, Jézus rátette a kezét. Itt Jézus a *törvénnyel ellentétesen* cselekedett, mert nem tartotta meg a távolságot, és megérintette őt, bár ezt nem lett volna szabad. A *törvény alatt* a *betegség* volt fertőző, míg a *kegyelem alatt*, Jézus szolgálata alatt pedig Isten *szeretete* volt az, ami áradt és legyőzött minden akadályt.

Azt mondta Jézus: *Akarom*, tisztulj meg! Kijelentette, hogy én akarom, hogy ebből a betegségből ki tudj jönni, vége legyen ennek. Neked ugyanígy kell hallani, ahogy Jézus mondja: Én akarom, hogy ez a betegség véget vettessék az életemben. Akarom, hogy *gyarapodj!* Akarom, hogy *meggyógyulj!* Ez *Isten akarata*.

Amikor ezt kijelentette Jézus a bélpoklos felett, azonnal eltisztult a poklossága. Kellett, hogy ez az akadály eltávozzon onnan. Ez egy nagyon fontos pont, ami sokak életében akadályozza a gyógyulást. Nem tudják, hogy Isten akarata valóban, hogy ők meggyógyuljanak. De abban a pillanatban, ahogy Jézus ezt kijelentette, ő meggyógyult.

A kezét Jézus már előbb rátette, akkor még nem volt azonnali gyógyulás, mert volt *akadály*, ami akadályozta ennek az *erőnek az áradását*, hogy gyógyulást hozzon. Ugyanígy kell nekünk is, hogy minden *akadály eltávozzon* az életünkéből, és ez a *szent erő* gyógyulást tudjon hozni a testünkben.

Ezért nagyon fontos tudni az Igéből, hogy *mi* Isten akarata, hogyan *működik* a gyógyulás, hogy mennyire az *Ő akarata* a gyógyulás. Amikor ezt *tudjuk*, az az erő *felszabadul*, és el tudja tisztítani a bélpoklosságot, a leprát, mindenféle betegséget. A rákos sejtek, a daganatok egy szempillantásban el tudnak *tűnni*, mert Isten erejének hatalma van a test fölött, és a gonosz minden munkája felett.

Jézus azt mondta neki, hogy meglásd, senkinek se szólj! Vagyis ne verd ennek hírét, hogy mi történt itt, mert így is volt elég tömeg, aki Jézust követte.

4. És monda néki Jézus: Meglásd, senkinek se szólj. Hanem eredj, mutasd meg magadat a papnak, és vidd fel az ajándékot, amelyet Mózes rendelt, bizonyosságul nékik.

Látjátok, Jézus a törvény alatt szolgált és be kellett *tölteni* a törvényt ahhoz, hogy azt *eltörölhesse*. Ragaszkodott hozzá, tegyél úgy, ahogy a törvény írja. Vidd el az áldozatot, vizsgáljon meg a pap, és mikor a pap kijelenti, hogy tiszta vagy, akkor vagy tiszta, akkor mehetsz a tömegbe.

Ez egy csodálatos kegyelem, és egy csodálatos tanulságos történet, még mindig ezen az egy napon történik, amikor Jézus a hegyről lejtött. Ezt követően Jézus bemegy Kapernaumba, és egy százados megy hozzá, római rendből való, tehát nem szövetségbeli, hanem az ő szóhasználatuk szerint idegen.

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

6. És ezt mondván: Uram, az én szolgám otthon gutaitóttan fekszik, és nagy kínokat szenved.

Vagyis hozzá megy valaki, aki *nem szövetségbeli*, és segítséget kér Jézustól, mert híre volt, hogy amerre Ő jár, ott jókat cselekszik, ott betegek gyógyulnak, ott halottak támadnak fel. Jézus *készségét* nézd meg, hogy mit mond! Azt mondja:

7. És monda néki Jézus: Elmegyek, és meggyógyítom őt.

Nézd meg ezt a *készséget*, ami Isten szívében van az irányunkban, ha *segítséget* kérünk. Abban a pillanatban megindul a szíve: megyek és segítek neki! Megyek, és *megoldást* hozok neki. Megyek, és kegyelmet osztok neki. Az Ő részéről soha nincs az, hogy azt mondaná, nincs itt az ideje, hogy segítsek neked, szenvedj még egy keveset! Ilyet soha, sehol nem mond.

Az Ő *készsége*, hogy segítsen nekünk abban a pillanatban, ahogy mondjuk, már ott van az Ő *segítő jobbja*. Azt mondja, hogy megyek és segítek neki. Megyek és meggyógyítom. Jézus készen állt volna arra, hogy elmenjen a százados házába. *Idegenhez bemenni*, az sem volt megengedve a törvény szerint.

8. És felelvén a százados, monda: Uram, nem vagyok méltó, hogy az én hajlékomba jöjj; hanem csak szólj egy szót, és meggyógyul az én szolgám.

Ez a százados nagyon érezte, hogy Isten jelenléte van ott. Tehát nem vagyok méltó, hogy a Te hatalmas voltod, az *isteni mivoltod* belépjen az én hajlékomba. Csak *szólj egy szót*, és meggyógyul az én szolgám – mondta. Ezen a *hitén* Jézus megindult.

Lenyűgözőnek találta ezt a *hitet*. Jézus azt mondja erre, hogy ilyen hitet nem találtam egész Izraelben. A százados elmagyarázza, hogy én is hatalmasság alá vetett ember vagyok, és ha parancsolok a szolgámnak, vagy mondom az egyik alattvalómnak, hogy gyere, vagy menj, vagy tedd ezt, vagy tedd azt, akkor megteszi.

Ebben a *felfogásban* el tudta fogadni, hogyha Jézus parancsol, akkor az megvan. Jézus lenyűgözve állt ott, és azt mondta, hogy egész Izraelben nem találtam ilyen hitet. Szeretnéd-e, hogy a te hited így legyen felmagasztalva? Nekem minden vágyam ez, hogy amikor odaállunk Jézus elé, akkor a *hitünkben* tudjon gyönyörködni. Azt soha ne engedjük el, akármilyen megpróbáltatásban is vagyunk.

Azt mondja majd nekünk, hogy ilyen hitet nem találtam máshol. Ez az én gyermekem olyan hitben volt végig, hogy lenyűgöző a számomra. Ezért van az Igében, hogy amikor visszajön, talál-e hitet a földön, mert sok a megpróbáltatás. A hitünkben *gyönyörködik*. Ez történt itt is. Felmagasztalta a hitét ennek az embernek.

13. És monda Jézus a századosnak: Eredj el, és legyen néked a te hited szerint. És meggyógyult annak szolgája abban az órában.

Ez mindannyiunknál így van, a mi *hitünk* szerint van nekünk. *Amennyit* el tudunk venni a hitünkkel, *annyi* kegyelemben járunk. Mindannyiunkkal így van. A százados el tudta fogadni azt, hogy elég, ha Jézus szól, és neki az megvan.

Kérdezem én, hogy szólt-e hozzád már az Ige? Ha az *Ige* szólt hozzád, az megvan neked! Ez a Rhema, amikor az Ige megszólal, és kijelenti, hogy az a tied, akkor az *megvan* neked. Ha nem, akkor még *időznöd* kell azzal az Igével! Annak meg kell szólalnia! Tudod, hogy ezt az Úr szólt neked, ez megtéveszthetetlenül a tied. Az a tied, az megvan neked, az megáll. Akármit próbál az ellenség, az megáll.

Miután Jézus ezt a párbeszédet győztesen lezárta, újabb eseményt látunk. Pillanat-történetek, ez a 8. fejezet. Egyik apró momentum a másik után jön, mindegyikben van egy csoda, egy gyógyulás. Meglátjuk Jézust, aki családot látogat, bemegy Péter házába. Jézus a hatalmas főpásztor, családot látogat.

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

14. És bemenvén Jézus a Péter házába, látá, hogy annak anyósa fekszik és lázas.

15. És illeté annak kezét, és elhagyta őt a láz; és fölkelt, és szolgált nékik.

Jézus illette őt, vagyis a kezét tette rá, és abban a pillanatban meggyógyult. Látjátok, ez a *kenet* egy olyan csodálatos *isteni adomány*, hogy kiárad és *elvégzi*, amire szükség van. Jézus egy szót nem szólt.

Egy másik helyen úgy van megírva, hogy megdorgálta a lázat. Itt erről nem kerül említés. Egyszerűen illette, és ahogy az a kenet-kontaktus által tudott áradni, abban a pillanatban eltávozott a láz szelleme. Ahogy meggyógyult, felkelt és szolgált.

Tudnunk kell, hogy ha Jézus minket *meggyógyít*, akkor nem biztos, hogy ugyanazt az *utat* kell járnunk, amit előtte jártunk. Valamiért ránk lehelte az Ő kegyelmét és meg kell találunk, hogy: Uram, mi lenne kedves Neked, és mihez kezdjek az életemmel, amit visszakaptam Tőled? Mi kedves neked? Miben szolgálhatok Neked?

Új életünk van, hogyha Ő visszaadja az egészségünket. Nem magunknak éljük tovább az életünket, hanem *átadjuk magunkat* az Ő szolgálatára.

Ekkor esteledni kezdett, valószínűleg Péter házában időzött Jézus. Még mindig ugyanannak a napnak a folyamataiban vagyunk.

16. Az est beálltával pedig sok ördögöset vittek hozzá, és egy szóval kiűzte a tisztátalan szellemeket, és meggyógyít vala minden beteget;

Amikor tűz a nap Izraelben, nem lehet sokat kint tartózkodni, tehát a betegeket nyilván akkor vitték, amikor lejjebb ment a nap ereje, lemenőben volt a nap. Betegeket vittek hozzá, ördögösöket vittek hozzá, és *egy szóval kiűzte* a tisztátalan szellemeket.

Vagyis tanulság, hogy nem kell hosszasan méregetni, a miérteket keresni, meg hogyan tudott bejönni, meg mit tehetett az illető. Jézus nem kereste ezeket. *Egy szóval parancsolt*. És az a szó tudod mi volt? Távozz! Ennyi elég! Az Ő *hatalom szavára* azoknak a démonoknak engedelmességniük kellett.

Egy szóval kiűzte a tisztátalan szellemeket, és meggyógyított minden beteget. Egy sem maradt, aki segítség nélkül ment volna haza. Egyetlenegy nem maradt ki a kegyelemből. *Minden* beteget meggyógyított.

17. Hogy beteljesedjék, amit Ésaías próféta mondott, így szólván: Pedig betegségeinket Ő viselte, és fájdalmainkat hordozá.

Itt például a próféta szavának kellett beigazolódnia, hogy betegségeinket Ő viselte, meg kellett mutatni, hogy Ő a Messiás, akinek a *sebeivel* van a gyógyulás. Isten megmondta sok-sok évvel ezelőtt, hogy akit én megsebesíték, az Ő sebeiben *gyógyulás* van. Ez így történt.

Hogy ez *beteljesedhessen*, meggyógyultak a tömegek, mindenki, akit hozzá vittek. Nem volt benne egy bűnmegvallás, nem kellett felsorolni, hogy miért jöttek Jézushoz, egyszerűen a jelenlétével, a kiáradásával a Szent Szellem elvégezte. Ezután már esteledett, és én feltételezem, hogy Jézus elfáradhatott, és ezért mondja itt:

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

18. Látván pedig Jézus a nagy sokaságot maga körül, parancsolá, hogy menjenek a túlsó partra.

Jézusnak aznap estére elege lett abból, hogy tömegek állnak körülötte, és magában akart lenni Istennel, mint ahogyan sokszor tette, hogy felvonult a hegyre és Istennel volt. Vágyott Isten közelségére. Azt mondta, hogy ennyi most itt elég, vigyetek át a túlpartra. Magában akart lenni Istennel.

Nem csak *szolgálat* létezett, hanem *közösség* Istennel. Nem lehet a szolgálatban olyan szélsőség, hogy ne tudjon az ember *megújulni* Isten közelségében, erre nagyon kell figyelni.

Jézus fel akart menni a hegyre a túlparton. Azt mondja a 18-as vers, hogy ezt Jézus parancsolta. Tehát nemcsak egy felvetés volt. Abban a pillanatban, hogy ezt kimondta, abban a pillanatban az megvolt, az megállt, ugyanis beszálltak a hajóba, s a tanítványok követték Őt. Nagy háborgás lett a tengeren nem sokkal azután, hogy beszálltak.

Olyan nagy háborgás lett, hogy a hajót elborították a hullámok, Jézus pedig aludt. Jézus elfáradhatott, mert a testben levő dolgok testben valók, és Jézusnak is szüksége volt arra, hogy pihenjen a teste. Ő a hajóban elaludt. Egész nap tömegek felé szolgált.

Képzeljétek el, hogy a hullámok becsaptak a hajóba, de nem erre ébredt fel Jézus. Nem arra riadt fel, hogy jaj, Istenem, most elveszünk! Jézus megparancsolta, hogy menjünk át a túlpartra. Az a szó, amit kimondott, az világot *teremtő erővel* rendelkezik, annak úgy kell lenni, az a hajó át kell menjen a túlpartra, akármekkora hullámok ömlenek be a hajóba. Az nem lehet másként, az Ő szava a garancia rá. Ami történt, attól a tanítványok megrémültek.

25. És az Ő tanítványai hozzá menvén, felköltötték Őt, mondván: Uram, ments meg minket; mert elveszünk

Tehát nem a hullámok keltették fel, nem a vihar keltette fel, nem a vihar ijesztgette. Teljesen a kimondott szó alapján tudta Jézus, hogy annak úgy kell lenni, ahogy mondta. A tanítványok fölébresztették, és azt mondták, hogy Uram, ments meg minket, mert elveszünk!

Képzeld el, hogy ezek a tanítványok azt hitték, hogy Jézus jelenlétében el lehet veszni. El lehet süllyedni, meg lehet halni, itt mindennek vége, akkora hullámok vannak. Jézus jelenlétében, amikor Jézus kimondta, hogy átmegyünk a túlpartra, akkor nem lehet másként. Nagyon nagy tanulság.

Jézus *kimondta* a te számodra, hogy te gyógyult vagy, megváltásod van, az Ő sebeivel van a gyógyulásod. Azt neked tudnod kell, azokban a nehéz percekben, amikor becsapnak a hullámok, hogy az nem lehet másként, mert az ki van mondva, meg van parancsolva. Te *megváltott* vagy, neked az új teremtésben tökéletes *egészség jár*. Az nem lehet másként. Nézzük, Jézus mit tett:

MÁTÉ 8,1–4. 6–8. 13–18. 25–37.

26. És monda nékik: Mit féltetek, oh kicsinyhitűek? Ekkor fölkelvén, megdorgálá a szeleket és a tengert, és lett nagy csendesség.

Mielőtt a hullámokat megdorgálta volna, megdorgálta a tanítványokat. Azt mondta, ti kicsinyhitűek, *itt vagyok veletek* a hajóban, hogy gondolhatjátok akkor, hogy elvesztek? Mit féltetek, ti kicsinyhitűek? – azt kérdezi. Soha, soha ne érjen minket ilyen szégyen, hogy Jézus azt mondja ránk, hogy kicsinyhitűek.

Ezt tartom szégyennek, amikor elveszítjük valahol a hitünket, és megijedünk, akkor dorgálást érdemlünk. Azt mondja Jézus, hogy te kicsinyhitű vagy akkor. Miért féltetek? – azt mondja. És Ő a Szellemét adta belénk lakozni, a Szelleme *lakozik* bennünk, aki mindezeket cselekedte.

Miután a tanítványokat megdorgálta, szólt a szelekhez és a tengerhez, és lett nagy csendesség. Ez a mai háborgó világban a kedvenc Igém lett. Ha Jézus *nevét kiejted*, akkor ott *nagy csendességnek* kell következni. Jönni kell a csendességnek, mert Jézus neve mindenható, és ott is megcselekedte, és ma is megcselekszi.

Ha a háborgó szellemi munkákat megdorgálsz az életedben, amik zaklatást hoznak, amik a békétlenséget hozzák, a szakadást hozzák, a *csendességnek kell jönni* utána. Neked részed ez a békesség. Mert a békességünk büntetése rajta volt. A te életedben nagy csendességnek kell jönni, hogy tudj vízen járni. Nem maradhat ott a háborgás. Nem maradhat ott a zaklatás.

Ezt Jézus megmutatta nekünk, hogy így kell tenni. *Lett nagy csendesség* – ez aranybetűs Ige nekem most. Lett nagy csendesség a gyülekezetekben. Minden háborgás megszűnt, minden zaklatás, minden viszálykodás megszűnt. Lett nagy csendesség. Érzed benne a Szellemet, ahogy Ő mondja neked? Csodálatos!

27. Az emberek pedig elcsodálkoznak, mondván: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek néki?

Csodálkoztak, hogy a kenyeret megsaporítja, betegeket gyógyít, csodákat tesz, vízen jár, de hogy még a tenger és a szelek is! Egy szóval parancsol, és azok elcsendesednek, ilyet még nem láttunk – mondták a tanítványok. Ilyen Jézusunk van.

Itt még nincs vége a napnak, mert még mindig ezután, hogy próbált aludni Jézus, de nem tudott, mert fölkeltek, eljutottak a túlsó partra a gadarénusok földjére, és ott a két megszállott várja Jézust. Még most sincs vége a napjának, itt a két örült, a két megszállott várja.

Azt olvassuk, hogy ők a sírboltokból jöttek ki, olyan félelmetes *megszállás* volt rajtuk, szaggatták magukat, és senki nem mert arra menni. Jézus arra ment. Nemcsak, hogy arra ment, hanem ez a két megszállott, két ördögös – így írja az Ige – *Jézus elé ment*. Képzeljétek el! És azután Jézus megszabadítja őket.

De amit itt ki szeretnék hangsúlyozni a végére, hogy nincsenek olyan démonikus erők, amik képesek lennének téged *visszatartani*, visszafogni, még akkor is, ha egy egész hordányi van belőlük egy emberben, mint ahogy itt volt, hogy egy egész csapat volt bennük, de nem képesek téged *visszatartani*, hogy te *Jézushoz menj*. Te oda tudsz menni Jézushoz, *ha akarsz*. Te oda tudsz menni, nem képesek visszafogni téged.

Ahogy Jézushoz mentek, és Jézus előtt leborultak, megtörtént a csoda. Jézus megszabadította őket, és az egész légióknak mennie kellett. Egy légió lakozott ebben a két emberben. Milyen hatalmas kapacitású az ember szelleme, démonikus seregek lakoztak egy szellemben, egy egész légió.

Látod, tudták, hogy Jézus a Messiás, mert azt kérdezték tőle: mi közünk teveled, Jézus, Istennek Fia? Az nem igaz, hogy nem tudták a démonikus világban, hogy Jézus az Isten Fiaként itt van a földön. Ott kerültek bajba, hogy azt *nem látták*, hogyha keresztre feszítik, akkor Ő ki tud jönni a halálból. Azt nem látták, hogy a mi bűneink vannak rajta.

Azt gondolták, hogyha keresztre feszítik, mert a bűnöket magára vette, akkor örökre fogságban tarthatják. Mert úgy gondolták, hogy most, ahogy a bűnt magára vette, most örök fogságban tarthatják Isten Fiát.

De Jézus kijött a halálból harmadnapon, mert Ő soha *nem követte el* azokat a bűnöket. A mi vétkeink voltak, a mi tisztátalanságaink voltak rajta. Ezért Isten *ki tudta hozni* Őt a halálból, és vele együtt minket is feltámasztott. Ez a dicsőséges Evangélium!

A Jézus, a gyógyító egy nap leforgása alatt ennyi csodát tett! Ennek súlya kell legyen az életünkben! Ne arra gondoljunk, hogy az az egy, amivel én szembesülök ma, az megpróbálja esetleg Jézus erejét, és Jézusnak annyi más dolga van a világon, hogy az enyémre nem gondol már, az enyémre nem jut már ideje.

Vagy valami ilyesmit gondolunk, hogy nem vagyunk fontosak neki, mint a többiek, akiknek halljuk a szabadulását. Az egyik meggyógyul elsőre, én 15 éve küszködöm vele. Énrám nem gondol a Jézus? Valami ilyesmire gondol az ember, amikor meg van próbálva hosszabb ideig, de ez nem igaz. Jézus ebben az egy napban mennyi csodát cselekedett!

Mennyi embert meggyógyított, mennyi életet megvigasztalt, megtartott, megszabadított, kiigazított, ha kellett, megdorgált. Mennyire él, és mennyire lüktet közöttünk ma is, mert Ő tegnap, ma és mindörökké ugyanaz, a Szelleme által van itt velünk, és elvégzi ezeket.

Annyiféle módon látogathatja meg az életedet, de *meztalál* téged, ha ajtót *engedsz* az Ige által. Ha *hiszed* az Igét, ha *megvallod* az Igét, akkor az *Ő ereje* meg fog látogatni, megnyilvánul és gyümölcsöt terem.

Malakiásban írja azt a szent Ige, hogy feltámad néktek, akik féltitek az én nevemet, a *megigazulás* napja. Ez a dicsőséget hozó, ragyogó, fényességben való nap, ami fölkel az égen. Felkel és egyre világosabb, és egyre nagyobb világosságot hoz. Ez a megigazulás, ami nekünk ragyog, ez a világosság az első, amit utána ír, hogy *gyógyulás* lesz az *Ő szárnyai* alatt.

Vagyis a megigazultságunkban az első, amit Isten oda akar adni, ha felragyog néked a megigazulás napja, hogy *meggyógyít*. Gyógyulás van az *Ő szárnyai* alatt. Rögtön ott megjegyzi, gyógyulás van az *Ő szárnyai* alatt. Nem tartja tőlünk vissza a gyógyítás kegyelmét, hanem ha megigazultál, akkor az az első, hogy nem akarja, hogy beteg légy, hanem vegyél gyógyulást!

Gyógyuljon meg a tested! Légy éppé! Légy teljessé! *Járv egészségben*, minden fájdalomtól mentesen, minden rendellenességtől mentesen! Ő a Gyógyító. Az *Ő* neve felmagasztaltatott! Az Evangéliumban sorolhatnánk még, hogy milyen kegyelemmel látogatta meg az embert, a beteg embert, vagy a nyomorultat.

A Máté 20-ban azt olvassuk, hogy Jézus megszánta őket. Sokszor látjuk, amikor Jézus könyörületes, irgalmas, szinte könnyekig megszánja a szíve azt az illetőt, aki ebben a helyzetben van. Ő együtt érez a szívünkkel, Ő nem egy rideg, és hideg Isten, egy ítélkező Isten, aki a szemünkre hányja, hogy mit tettünk, és ezért most szenvedhetnénk. Szó nincs róla. Bár ha azokat tettük is, Ő elszenvetde helyettünk és kiváltott minket onnan.

Azt írja, hogy megszárván őket, illetve az ő szemeiket. Itt vakok mentek hozzá. Egy szempillantás műve volt a vakok szemeinek a megnyílása. Azért nyilvánulhatott meg ez a gyógyító kegyelem, mert Jézus szíve *szánalomra* indult. Tudd meg, hogy egy ilyen *könyörületes* Főpapunk van! Ha lát egy helyzetet, szánalomra indul. Könyörületességre indul.

Lázár sírjánál együtt sírt a gyászolókkal, könnyekre fakadt. Az nem igaz, hogy az *Ő szíve* nem érzi, amit te érzel. És írja, hogy minden szenvedésüket *Ő* is elszenvedte. Együtt van veled ezekben a nehéz helyzetekben és akarja, hogy *kiemeljen*, hogy megfogd a kezét, hogy megragadd, hogy elvedd azt, hogy abban tudj járni, amit *Ő* megcselekedett. Ez a megszávás.

Egy másik helyen, a Márk 7-ben mondja, hogy szerfelett *elálméklodott* a sokaság. Tehát annyi csodát tett, hogy a sokaságnak nem volt szava, csak elálméklodott. Egyiket a másik után cselekedte, *tömegek* gyógyultak egyszerre. *Ő* egy *jó* Isten.

MÁRK 7,37.

37. És szerfelett álméklodnak vala, ezt mondván: Mindent jól cselekedett; a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.

Mindenki azt kapta meg, amiért odament, mert szüksége volt. Mert *Ő* mindeneket jól cselekedett, *Ő* egy *jó* Isten, s nem szűken méri az *áldásokat*. Azt mondja, hogy a tömeg elálméklodott, hogy mindeneket jól cselekedett. Képzeld el ezt a képet, ahol a tömegek dicsérik *Ő*t. Mindenkinek megadta a szükségét.

MÁRK 3,10.

10. Mert sokakat meggyógyított, úgyhogy akiknek valami bajuk volt, reá rohanának, hogy illethessék *Ő*t

Itt azt rögzítették a szolgálatából, hogy *sokakat meggyógyított*. Itt nem azt írja, hogy mindeneket. Képzeld el ezt a képet, hogy rárohantak Jézusra. Látták, hogy itt van Jézus, és tömegek vették mindig körül, és lehetett hozzá közel menni.

A vérfolyásos asszony kúszva kellett menjen, hogy ne vegyék észre. De itt a szükségben lévők rárohantak Jézusra, hogy csak illethessék. Ha csak illethetik, akkor meggyógyulnak. Jézust körülvette ez a gyógyító kegyelem, a tömeg rárontott Jézusra, rárohantak, hogy csak illethessék az *Ő* testét, ott volt a gyógyító kegyelem.

Kínkeserves kínokat állt ki Jézus azért, hogy te ebben járjass. Megszenvedett érte. Kezét átszegezték, a lábát átszegezték, a hátáról a húst letépték a korbácsütések. Nem maradtak még szervei sem, a csontjai kint voltak, a hús a bőrén letépve. Ezen a megtépett, megroncsolt testen kellett vinnie a keresztet föl a Golgotára.

Iszonyatos kínokat állt ki, hogy te kimondhasd, hogy *én meggyógyultam* az *Ő* sebeivel! Bátran kell kimondanunk, mert ki van *fizetve* az ára ennek! Azt mondja az Úr, hogy az útjait láttam és meggyógyítom *őt*.

Az Úr pontosan tudja, miken mész keresztül, pontosan tudja azokat az igazságtalanságokat, amik értek az életben, pontosan tudja az ellenség terveit, hogy mire készült, hogy téged eltiporjon, eltaposson, hogy félretegyen az útból, hogy úgy érezd, hogy senkinek nem kellesz, semmirevaló vagy, értéktelen vagy ebben az életben. Ezt akarja éreztetni veled.

Isten azt mondja, hogy én láttam az útjait, én láttam ezeket. Az útjait láttam, és meggyógyítom *őt*. Alig várja, hogy az a pillanat eljöjjön, hogy te azt el tudd onnan venni a kegyelem teljességéből. *Meggyógyítom* *őt*, vezetem *őt*, és *vigasztalást* nyújtok – azt írja.

Szükségünk van erre. Vigasztalást nyújtok néki és a gyászolóinak, és megteremtem ajkaikon a hálának gyümölcsét.

Vagyis azt, hogy mi hálát tudunk adni, Ő termi meg ezeket a gyümölcsöket az életünkben, hogy fel tudjuk emelni a kezünket, és azt tudjuk mondani, hogy köszönöm, Atyám, hogy ezt megcselekedted értem. Ő termi meg a hálának gyümölcsét. És kiálthatjuk, hogy békesség, békesség a közel- és a távolvalóknak, hogy *egybeszerkeszti* a kettőt. A közel valókat és a szövetségen kívül valókat.

Felállunk, és Őt imádjuk, mert megvan nekünk, egybeszerkesztvén a Testben, a gyönyörű Testben, a Jézus nevében. Megvan a gyógyulásunk! A kegyelem elvégezte. Néha agresszív hittel kell lenni, *rárohanni* arra, hogy neked ez megvan, nem várni, hogy Isten kegyelme megérint. Nem! Neked az megvan, a hiteddel el kell venni!

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.